

En Son Sözü Kader Söyler 5

– Mecaz Adam · 23 Kasım 2015

Bu sabah erkenden uyandım. İçimde adını bilmediğim bir mutluluk vardı. Ve de düşüncelerimden kovmak istediğim acı merak. Alev yine yapmıştı yapacağını. Annem uyandığımı fark etmiş olacak ki, odamın kapısını çalıp içeri girdi. Hazırlanmış bir şekilde görünce beni kahvaltıya çağırdı. Kahvaltıya indiğimde annem sofrada ne varsa hepsinden tek tek yedirtti. Nesrin'in aramasıyla kurtuldum kahvaltı izdihamından. Odama geçip Nesrinle konuştum.

- Nesrin: Merhaba demir nasılsın
- Demir: Daha iyiyim birde sesini duydum ya mutluluğum kat ve kat arttı.
- Nesrin: Bakıyorum da performansın yerinde maşallah yine döktürüyorsun.
- Demir: İlham kaynağım kurumadığı müddetçe daha çok döktürürüm.
- Nesrin: Sen onu bunu bırak da bir kurşun döktür kurtuldun ya J
- Demir: Gülme ya kurşun değil de lokma dağıttım. İlk lokma benim seni çok özledim.
- Nesrin: Buluşalım o zaman her zaman ki yerde.
- Demir: Tamam hayatım ben çıkıyorum.

Üzerime bir şeyler giyip dışarı çıktım. Kız kulesine doğru gittim. Nesrin'i beklerken bir çay söyledim. Aklıma Cemal Süreya'nın " İki çay söyledim biri açık keşke yalnız bunun için sevseydim seni" sözü geldi. Ne çok söz, ne çok şiir, ne çok roman vardı okumadığım. Nesrin'in gelmesiyle doğruldum yerimden. Bir insan dört mevsimde çiçek açar mı? Açıyordu işte. Sıcak bir gülümseme ve içten bir sarılma ile kendimizi Kız Kulesinin ihtişamlı manzarasına bıraktık. Öyle ne kadar kaldık bilmiyorum. Sonra konuşmaya geçtik. Nesrin "Hayatım iyi ki yanımdasın varlığın bana huzur veriyor" dedi. Bende latife olsun diye" Şair olan sen misin ben mi bir an şaşırıdım" dedim. Şen bir kahkaha attık. Taburcu olduğumdan beri ilk kez böylesine gülüyordum. Mutlulukta cabasıydı. Bir şeyler içtikten sonra evlere dağıldık. Eve geldiğimde gördüğüm manzara hiç hoş değildi. Alev bizim eve gelmişti. Annemi kenara çekip konuştuğumda hasta ziyaretine gelmiş dedi. Annem dilinde bir şeyler geveliyordu. Onlara bir şey belli ettirmeden Alev'i kolundan tuttuğum gibi dışarıya çektim. Biraz sahilde yürüdük. Ne alıp da veremediği vardı benimle her şeyi öğrenmeliydim. Az ötede bir bank gördük. Bank'a oturup onu dinlemek istedim. Oda artık taşıyamıyordu içinde dalgalanan yükün ağırlığını. Alev "Bak demir hata veya doğru fark etmez. Ben ne yaptysam sana olan sevdamdanda yaptım. Kâh sizi ayırmak için planlar kurdum. Kâh babamın otoritesini kullandım. Ne yaptysam benim olmadın. Sana kızmaya hakkım var mı bilmiyorum. Ama bildiğim şeyse ben artık pes ettim. Seni sevdiğim doğru ama severken de sana acı çektirmek haddime değil. Hani sana bir mesaj atmıştım ya işte ona aldırma. Size mutluluklar dilerim." dedi. Bu konuşan Alev mi yoksa başka biri miydi? İlk kez böylesine içten ve yalansız bir konuşma ile çıkmıştı karşıma. İlk etap da ne diyeceğimi bilemesem de sonra kendimi toparladım. " Bak Alev aşkın ne demek olduğunu iyi biliyorum. Ama sen aşkınla zulmettin bana. Ama seni bağışlıyorum. Tek bir istediğim var senden bir daha karşıma çıkma.

Allahtan dileğim inşallah sende bir gün benim tattığım mutluluğu tatarsın. Sabret her şey olacağına varır" dedim. İçimde bir çığ gibi büyüyen o muamma korku üzerimden kara bulutlarını kaldırmıştı. Artık önümüzde hiçbir engel yoktu. Eve geldim yüzümdeki çiçeği hiç solmasın diye sevgi yağmurlarıyla yıkadım. Bu gece yalnızca Nesrin olacak düşüncelerimde. Uykuya dalarken gözlerim. Kasvet bavulunu toplamakta, göz ucuyla ona bakıyorum. Hzne dair ne varsa Kasvetle takip mesafesinde ilerliyor. Geçiř stnlđ yalnızlığımın oluyor. Hepsi elele verip uzaklaşıyorlar. Ben ve Nesrin kalıyor. Bugün Nesrinle aynı yastığa baş koyduğumuz ilk gecemiz...

Devam edecek.